№ 28. Wtorek 4. Lutego 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Inserсya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Gr. kat. pleban w Czernelicy, w obwodzie kołomyjskim, ks. Michał Popiel ofiarował na dniu 15. października 1861 trzy galicyjskie obligacye indemnizacyjne lwowskiego okręgu administracyjnego w ogólnej kwocie 1600 złr. m. k., mianowicie obligacyę nr. 16.689 na 1000 złr., nr. 5443 na 500 złr. i nr. 22.172 na 100 złr. wraz z kuponami spłatnemi od 1. listopada 1861 na utworzenie stypendyum dla uczniów szkół normalnych lub gimnazyalnych z następującemi blizszemi warunkami:

1) To stypendyum w kwocie 80 zł. w. a. uzyskać mogą ubodzy uczniowie, którzy ukończyli przynajmniej trzecią klasę normalną z dobrym postępem i uczęszczają do 4. klasy normalnej lub do gimnazyum. Pobieranie stypendyum trwa aż do ukończenia szkół gimnazyalnych, i nie będzie odjęte stypendyście nawet wtedy, gdyby musiał pozostać drugi rok w jednej klasie.

2) Do uzyskania tego stypendyum mają przedewszystkiem prawo ubodzy uczniowie nazwiska Popielów, którzy pochodzą z rodziców Jakóba Popiela i Katarzyny z domu Kunickiej Popielowej, byłych mieszkańców Meduchy, w obwodzie brzeżańskim. W braku takich kompetentów nazwiska Popielów ma być nadane stypendyum ubogiemu uczniowie innego nazwiska, ale z tego samego rodu. Jeśli nie ma i takich kandydatów, może być nadane stypendyum uczniowi gr. kat. obrządku, którego rodzice mieszkają w Czernelicy lub w należącej do tamtejszej parafii wsi Chmielowej w obwodzie kołomyjskim. Zaś w braku także i takich kandydatów może otrzymać to stypendyum którykolwiek ubogi uczeń gr. kat. obrządku.

3) Ta fundacya ma nosić nazwę fundacyi stypendyalnej Popiela.

4) Uczeń, który pobierał to stypendyum, obowiązany jest w obec sumienia, nie zaś w obec prawa, wspierać, jeśli będzie w stanie, w taki sam sposób ubogiego ucznia z wymienionej pod 2) kategoryi, i ta klauzula ma być wyrażona w dekrecie stypendyalnym.

5) Prawo nadawania tego stypendyum przysłuża fundatorowi, a po jego zgonie gr. kat. konsystorzowi metropolitalnemu we Lwowie, który będzie czuwać nad istnieniem tego stypendyum. Zresztą zachowane być mają powszechne co do stypendyów istniejące przepisy prawne.

6) Zdarzający się w razie czasowego nieobsadzenia stypendyum tak zwany dochód interkalarny ma być użyty na wsparcie ubogich gr. kat. uczniów w Czernelicy i Meduszc, a w braku ich na wsparcie zubożałych gr. kat. gospodarzy tych miejsc.

7) Jeśliby ta fundacya stypendyalna miała być zniesiona, przypadnie majątek fundacyjny na rzecz gmin Czernelicy w obwodzie kołomyjskim i Meduchy w obwodzie brzeżańskim, które mają obrócić ten kapitał na fundusz wsparcia dla tamtejszych ubogich uczniów gr. kat. obrządku, albo w braku ich na wsparcie tamtejszych zubożałych gospodarzy gr. kat. obrządku.

W końcu oznajmia się, że uskutecznione zostało wcielenie wyż wymienionych obligacyi w jedną obligacyę indemnizacyjną nr. 5457 lit. A. na 1600 zł. uprocentowaną od 1. maja 1861, jako też winkulowanie jej na imię fundacyi stypendyalnej Popiela, i że ta fundacya wchodzi w użycie zaczęwszy od bieżącego roku szkolnego 186½.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 14. stycznia 1862.

Telegramy.

Praga, 1. lutego. Rzeka Mołdawa wezbrała do wysokości 125 cali nad stan zwyczajny. Kilka ulic pod wodą.

Preszburg, 1. lutego. Dziś puściły lody. Dunaj wezbrał do wysokości 17 stóp, zalał wybrzeże i kilka ulic środkowego miasta i na przedmieściu Franciszka Józefa.

Petersburg, 31. stycznia. Ukaz cesarski z 28. stycznia zarządza ogłoszenie budżetu na rok 1862, co wkrótce ma nastąpić.

Nowy Jork, 21. stycznia. Pogłoska, jakoby pod Cap Race strzelał statek unii na okręt francuski, jest bezzasadna. Urzędowy raport z Kentucky donosi: Separatyści uderzyli na wojska unii pod Sommerset. Walka była zacięta. Jenerał Zollikofer poległ. Separatyści ustąpili a wojska unii zajęły ich pozycye, zdobywszy działa i zasoby wojenne. Słychać także, że południowcy ustąpili z Manassas.

Przegląd polityczny.

Lwów, 3. lutego. Niespodziewany wypadek elementarny zatrwożył temi dniami dwie prowincye naszej monarchyi. Skutkiem nagłej odwilży, która nastała z końcem zeszłego miesiąca, puściły lody na Dunaju i Mołdawie i sprawiły powódź, która podług ostatnich telegramów z Pragi i Preszburga zalała kilka ulic w tych miastach. Również wezbrało kilka rzek pomniejszych, które mogą zrządzić znaczną szkodę w zasiewach zimowych; dotąd jednakże nie ma jeszcze bliższych wiadomości, a nawet nieustała jeszcze obawa większego wezbrania wód. Zresztą wcale jest szczupły dzisiejszy nasz zasób wiadomości krajowych. Dzienniki wiedeńskie nadmieniają tylko, że układy ministra finansów z reprezentacyą banku narodowego postępują bardzo pomyślnie, i że za kilka dni już oczekiwać można ich ukończenia. *Neueste Nachrichten* przytaczają nawet propozycye, które p. Plener miał przedłożyć wydziałowi bankowemu, ale z ogłoszeniem ich wstrzymamy się aż do potwierdzenia urzędowego. Z Pragi donoszą, że minister stanu odrzucił wniosek czeskiego wydziału krajowego względem niezwłocznej organizacyi gmin powiatowych w Czechach, a w *Presse* znachodzimy wiadomość, że w Weronie i Mantuy były w zeszłym tygodniu zaburzenia, spowodowane zbyt wielkim napływem monety miedzianej, wyjętej z obiegu w Lombardyi, przezco wartość jej w prowincyach weneckich znacznie się zmniejszyła. Jestto jednak chwilowe tylko przesilenie, które przejdzie wkrótce bez ważniejszych następności.

Francuskiemu ciału prawodawczemu przedłożony został prócz żółtej księgi także przegląd sytuacyi cesarstwa, który jest tylko obszernem wyjaśnieniem mowy od tronu. Ze spraw wewnętrznych zawiera ten przegląd najprzód obszerne sprawozdanie finansowe pana Foulda, a następnie wykaz wszystkich rozporządzeń wydanych w roku 1861. Między temi zasługuje najwięcej na uwagę ustęp o prasie, który usiłuje dowieść, że dziennikarstwo umiało korzystać z prawa dyskusyi, której rząd wcale się nie lęka, i że pomimo tej swobody nie potrzebował rząd w tym roku uciekać się ani razu do konfiskaty dzienników. Co do stosunków zagranicznych zajmuje w nim główne miejsce sprawa włoska, i ten ustęp podaje istotnie ważne skazówki pod względem polityki cesarskiego rządu. Dalej następuje sprawa Libanu i Księstw Naddunajskich; ale w tym względzie nie podaje przegląd nic nowego; wszystkie zaś inne kwestye, jak szlezwicka itp., uważa za małoznaczące, które nie mogą wywrzeć żadnego wpływu na stosunki europejskie.

Król belgijski nie odjechał dotąd z Anglii, i na dniu 29go z. m. miał jeszcze konferencye z lordem Palmerstonem, o której mówią, że się odnosiła do sprawy tronu mexykańskiego; tym sposobem więc byłyby zaintrygowane tą sprawą wszystkie główniejsze gabinety europejskie.

Rząd hiszpański, przyciśnięty podobnie jak inne mocarstwa w tej chwili niedostatkiem grosza publicznego, wystawił na sprzedaż lasy skarbowe, z której obliczają dochód na 300 milionów frank.— Dzienniki angielskie i francuskie donosiły niedawno, jakoby Francya miała objąć naczelne dowództwo nad wyprawą mexykańską; teraz zaprzecza temu stanowczo „Korespondencya“ hiszpańska, utrzymując, że korpus hiszpański będzie działać zawsze na własną rękę, mając na względzie tylko dobro własnej ojczyzny. Ważne też wiadomości nadeszły do Madrytu z Marokku. Ludność tamtejsza ma być wielce oburzona koncesyami dla Hiszpanii, i rzeczy doszły już do tego stopnia, że Cesarz wkrótce już może zmuszony będzie zrzec się korony.

Izbom pruskim ma być wkrótce przedłożony projekt względem najwyższej izby obrachunkowej, co można uważać za znaczną koncesyę ze strony rządu. Idzie to bowiem o kontrolę wydatków państwa, której domagała się już naprożno przeszła izba deputowanych. Podług teraźniejszego projektu chciałby rząd podzielić się tą kontrolą z sejmem i proponuje przeto drogę pośrednią. Izba panów oświadczyła się za przyjęciem projektu względem rozszerzenia obowiązku służby wojskowej w rezerwie. — O podróży książąt bawarskich rozsiewały dzienniki mylne pogłoski; z tą podróżą niewiąże się wcale sprawa następstwa tronu greckiego, które wymaga zmiany wyznania religijnego; lecz książęta jadą tylko w odwiedziny do króla Ottona. — Rząd saski zrobił ważny krok ku ułatwieniu komunikacyi międzynarodowej, znosząc wizowanie paszportów w swojem państwie.

Prawie równocześnie nastąpiła zmiana gabinetu w dwóch państwach europejskich. W Holandyi, gdzie przez dłuższy czas trwało przesilenie ministeryalne, złożył wreszcie nowe ministeryum pan Thorbecke, a w Grecyi ustąpiło ministeryum Miaulidesa, a miejsce jego zajął gabinet Kanaridesa. Odnoszący się do tego telegram z Aten dodaje jeszcze niewyraźny szczegół, że lud wyprawił demonstracyę na cześć nowego gabinetu, że patrole przeciągają po mieście, i że wojsko zostało skonsygnowane. Trudno z tego wyrozumieć, co właściwie zaszło; ale widocznie były jakieś zaburzenia, które musiały się przyczynić do zmiany gabinetu.

Dzienniki rosyjskie i polskie ogłaszają teraz ukazy cesarskie względem podwyższenia rozmaitych podatków, tax stemplowych i opłat celnych, a ostatni telegram z Petersburga donosi, że ukazem

cesarskiem z 28. z. m. zarządzone zostało ogłoszenie budżetu na rok 1862. Równocześnie jednak nadchodzą niepomyślne wiadomości z głębi Rosyi. Pomiędzy szlachtą ma panować ogólne zniechęcenie, wywołane — jak pisze *Północna poczta* emancypacyą włościan i zmianą stosunków kredytowych. Głównie narzeka szlachta na nieregularną wypłatę należytości włościańskich, które rząd gwarantował. Pokazuje się więc, że sprawa włościańska nabawi jeszcze nie małych przykrości rząd rosyjski. W Warszawie ogłoszono już urzędownie, że konsekracya Arcybiskupa Felińskiego odbyłą się w Petersburgu dnia 26go z. m., zaczem wkrótce już oczekują przybycia jego do Warszawy.

W Stambule ogłoszony został hat sułtański względem uregulowania finansów państwa. Podług niego ma być uregulowany pobór podatków; użycie ich ogłaszać będą dzienniki. i co roku podawany będzie do wiadomości budżet państwa. Coraz więcej tedy ustala się nawet u rządów absolutnych przekonanie, że jawność w sprawach finansowych jest najlepszą gwarancyą kredytu.

Z za morza przyniósł telegram z Nowego Yorku wiadomość o nowem zwycięstwie unionistów pod Sommerset. Walka miała być bardzo zacięta i nawet poległ w niej jeden z jenerałów; byle tylko niepokazało się jak w doniesieniu wielkiego zwycięstwa pod Port Royal, że telegram nowojorski pomylił się co do nazwy strony zwycięskiej. — Mexyk gotuje się widocznie do zaciętej walki. Kongres tamtejszy poruczył rządowi nieograniczoną władzę, a Doblado utworzył nowe ministeryum i powołał do broni 52.000 gwardyi narodowej. Widocznie więc posiada teraźniejszy rząd zaufanie kraju, i niełatwo przyjdzie zatem mocarstwom sprzymierzonym obalić go, zwłaszcza, że jak oświadczył na posiedzeniu Kortezów hiszpańskich z 25. z. m. minister spraw zagranicznych, niepragnie Hiszpania wcale narzucać Mexykowi innego rządu i niemiała dotąd żadnego udziału w dyplomatycznych projektach względem tronu mexykańskiego.

Nakoniec wspominamy jeszcze, że staraniom pana Eulenburga powiodło się przywieść do skutku traktat handlowy między Chinami i niemieckim związkiem celnym.

Sprawy krajowe.

Wiedeń. (Posiedzenie izby panów dn. 31. stycznia.) Posiedzenie otwarte o godzinie $11^1/_2$ pod prezydencyą wiceprezydenta hr. Kuefstein.

Na ławie ministeryalnej panowie: hr. Rechberg, baron Mecsery, Lasser i hr. Degenfeld.

Odczyt drukowanego wniosku hr. Leona Thun. Żąda on, aby następujące przekroczenia, których śledztwo i ukaranie należy teraz do władz politycznych, na przyszłość do zwykłych sądów należały:

1. Uszkodzenie publicznych przyrządów oświetlenia (§. 317).
2. Uszkodzenie mostów, szluz, tam i t. d., jakoteż przedmiotów wymienionych w §. 85 lit c) ustawy karnej i uszkodzenie telegrafu (§. 318).
3. Uszkodzenie znaków ostrzegających (§. 319).
4. Nieupoważnione trzymanie prasy, tłoczni lub prasy pokątnej, nieupoważnione wyrabianie ich, nieupoważnione wyrabianie lub używanie stempli pieniężnych lub modeli do naśladowania monet i nieupoważnione wyrabianie urzędowych pieczęci (§§. 326—330).
5. Nieupoważnione sprawowanie sztuki lekarskiej lub chirurgicznej jako rzemiosła (§§. 343 i 344).
6. Sprzedaż zakazanych środków lekarskich (§§. 345—348).
7. Fałszywe lub złe przyrządzanie i odmienianie lekarstw w aptekach (§§. 349—353)
8. Nieupoważniona sprzedaż wewnętrznych lub zewnętrznych środków lekarskich (§§. 354 i 355).
9. Nieupoważniony handel trucizną, nieostrożność przy sprzedaży trucizny, wydanie trucizny bez przepisanego przyzwolenia, zaniedbanie w prowadzeniu ksiąg co do sprzedaży trucizny, niedbalstwo w przechowaniu i odosobnieniu trucizny, sprzeciwiające się przepisom, przechowywanie lub przesyłanie jej, i sprzedaż nieznanych towarów materyalnych (§§. 361—368, 370 i 371).
10. Wyrabianie i naprawa podejrzanej broni, zaniedbanie w przechowaniu strzelb nabitych, nieostrożność przy spuszczaniu zamku strzelby (§§. 372—374).
11. Zatajenie choroby zaraźliwej ze strony mamki (§. 379).
12. Przekroczenie przepisów sanitarnych (§§. 394—397).
13. Przekroczenie przepisów względem zarazy bydła (§§. 400 do 402).
14. Fałszowanie napojów w sposób zdrowiu szkodliwy (§§. 403—405).
15. Fałszowanie naczynia z cyny (§. 406).
16. Szkodliwe zdrowiu przyrządzanie lub przechowanie towarów na wewnętrzny użytek przeznaczonych (§§. 407 i 408).
17. Uszkodzenie cielesne z umysłu w zajściach szynkowych zadawane (§§. 411 i 412).
18. Złe obchodzenie się służbodawców i nauczycieli rzemieślniczych z służącymi i chłopcami w terminie (§. 421).
19. Postępowanie szkodliwe bezpieczeństwu ciała i bezpieczeństwa tegoż zaniedbanie (§§. 431—433).
20. Przekroczenie przepisów dla odwrócenia niebezpieczeństwa ognia (§§. 434—459).
21. Kradzież, przeniewierstwo i oszustwo, o ile według przepisu (§§. 460 do 466) ustawy karnej są przekroczeniami nie zbrodniami.
22. Przestępstwo złośliwego uszkodzenia cudzej własności (§. 468).
23. Zaniedbanie przepisanej ostrożności przy wyrabianiu, przechowaniu lub wydawaniu głównych kluczów, wytrychów i t. p. ze strony ślusarzy i innych rzemieślników (§. 469 i 470).
24. Zakupno podejrzanych towarów i zaniedbanie przepisanych ostrożności w wystawianiu na przedaż rozmaitych towarów (§§. 471—477).
25. Przekroczenie cen ustanowionych i tax (§. 478).
26. Publiczne łżenie lub zniewaga (§. 496).
27. Przemówki z okazyi odbytej lub przepisanej kary (§. 497).
28. Wykrycie tajemnic chorego ze strony lekarzy, chirurgów, aptekarzy i t. p. (§§. 498 i 499).
29. Porubstwo z rzemiosła (§§. 509 do 511).
30. Kuplerstwo (§§. 512—514.
31. Niemoralność ze strony właścicieli gospod i szynkowni lub ich sług (§. 515).
32. Publiczne wykroczenie przeciw moralności (§. 516).
33. Gry zakazane (§. 522).
34. Wszelkie przestępstwo w istniejących szczególnych przepisach zawartych zakazów co do wyrabiania, handlu, posiadania, używania i noszenia broni, o ile przestępstwo to nie jest przekroczeniem. (Dok. nast.)

(Organizacya gmin w Czechach.) Jak donosi czeski *Cas* odrzuciło c. k. ministeryum stanu wniosek kr. czeskiego wydziału krajowego względem niezwłocznej organizacyi gmin powiatowych w Czechach.

Hiszpania.

Madryt, 28. stycznia. (Wyprawa mexykańska. — Dowództwo armii.) Marszałek O'Donnel pochwalił w izbie deputowanych postępowanie jenerała Serrano, który w imieniu trzech mocarstw okupacyę Vera Cruz zapowiedział.

Względem traktatów mexykańskich *Correspondencia* pisze: Armia hiszpańska obsadzi stosownie do traktatów wszystkie wskazane sobie punkta, a plan jej wyprawy będzie zależał od okoliczności, lecz zapewnić możemy zawsze hiszpańskiego dowódzcę mieć będzie na czele, i nigdy nie uda się gdzieindziej, tylko tam, gdzie hr. Reus, naddowódzca i minister pełnomocny według umowy za stosowne uzna. W wypadkach nieprzewidzianych będzie on zawsze działał tylko w interesie naszej ojczyzny. Jesteśmy zniewoleni oświadczyć to przeciw twierdzeniom dzienników angielskich i francuskich, które utrzymują, że Francya obejmie w wyprawie mexykańskiej naczelne dowództwo, coby sprzeciwiało się traktatom.

Dziennik ten pisze, że na wszelki wypadek ma stać na wyspie Kubie 4000 żołnierza w pogotowiu do drogi. Stan czynny Kuby wynosi w tej chwili 23.000 żołnierza.

Anglia.

Londyn, 30. stycznia. (Nota lorda Russel do p. Seward. — Wiadomości bieżące.) Urzędowa *Gazette* podaje odpowiedź lorda Russela daną p. Seward. Russel dowodzi, że uwięzieni komisarze nie powinni być uważani ani jako buntownicy, ani jako kontrabanda wojenna, że kapitan Wilkes popełnił nietylko uchybienie w formie, lecz wykroczył przeciw prawu narodów, że neutralne, między neutralnemi portami krążące okręta, chociażby nawet miały na pokładzie ajentów mocarstw wojujących są nietykalne, i że to samo rozumie się o okrętach pocztowych. W końcu angielski minister spraw zagranicznych oświadcza, że Anglia nigdy znosić nie będzie napadów tego rodzaju.

— Król belgijski znajdował się wczoraj przedpołudniem w Londynie. Mówią, że lord Palmerston przybył tu wczoraj z Broadlands i po długiej rozmowie z Królem w pałacu Bukingham powrócił. Mówią także, że przyczyną tej rozmowy, jakoteż długiego pobytu Króla w Londynie ma być utworzenie królewskiego tronu w Mexyku, lecz nikt tym pogłoskom nie wierzy.

Francya.

Paryż, 30. stycznia. (Czynności izby deputowanych i senatu.) Przy złożeniu na stole izby deputowanych projektu do prawa o konwersyi renty $4^1/_2\%$ p. Königswarter wniósł ażeby projekt ten odesłano do właściwej komisyi dla dokładnego zgłębienia. Prezes jednak izby hr. Morny wskazał na naglącą potrzebę rychłej pod tym względem decyzyi i większość izby zgodziła się z jego zdaniem. Dzisiaj więc izba zadecyduje, czyli już jutro zebrać się ma w biórach dla naradzenia się nad projektem do prawa w mowie będącego.

Senat odbył także przed wczoraj pierwsze swe posiedzenie, zajmował się wszelako tylko wyborem sekretarzy i innemi przedmiotami porządkowemi.

(Nota dep. Benedetti.) Po nocie Thouvenela do Lavaletta, i odpowiedzi tegoż, ogłoszono teraz według powszechnej gazety pruskiej notę Thouvenela do Benedettego, posła francuskiego w Turynie, z wyraźnem przeznaczeniem poskromienia nadziei Włoch i odjęcia im iluzyi, jakie sobie dotąd robić mogli. Ricasoli bowiem przed kilkoma miesiącami przesłał do Paryża propozycye pojednania z Rzymem, „prosząc o wysokie pośrednictwo Cesarza. Teraz przyszła z Paryża odpowiedź w kształcie noty Thouvenela do Benedettego, w której gabinet Tuileryjski wyraża żal swój,“ iż do życzeń Ricasolego przychylić się nie może. Propozycye gabinetu

turyńskiego są zdaniem Thouvenela za nadto radykalne, ażeby posłużyć mogły za podstawę pojednania. Oprócz tego Thouvenel ostrzega gabinet Turyński, azeby Włoch nie osłabiał nierozsądnem postępowaniem, i radzi ażeby reprezentanci włoscy nie wyjawiali przy każdej sposobności zdanie, iż Włochy w obecnym składzie nie posiadają miasta stolicą ich być mogącego i że Wenecya koniecznie jest potrzebna do uzupełnienia Królestwa Włoskiego. Zadanie, które Włochy mają do przeprowadzenia w obecnych granicach państw dość jest ważne, ażeby zająć mogło całą czynność rządu włoskiego.“ Oświadczenie to, któremu cechy szczerości odmówić nie można, daje w obec noty Thouvenela do Lavalette i odpowiedzi tegoż na nie, jawny obraz obecnej sytuacyi, dążącej do zatrzymania status quo obok słabej nadziei, iż takowy w przyszłości zmienić się może.

(Akta dyplomatyczne.) Wyszedł teraz zbiór aktów dyplomatycznych, które służyć mają za podstawę przy rozprawach nad adresem w obu izbach. Jest to foliał in 4to o 132 stronnicach. Dziś przytoczymy tylko pismo margrabiego de Lavalette z d. 18. stycznia b. r. w którym zdaje sprawę p. Thouvenelowi z rozmowy jaką z jego polecenia miał z kardynałem Antonellim. Wiadomo już, iż kardynał odrzucił wszelką tranzakcyę oświadczając: „że takowa jest nie możebną między stolicą Apostolską a temi co ją zrabowali. Nie może bowiem ani Ojciec Ś. ani święte kolegium odstąpić choćby najmniejszej części majątku kościelnego.“

P. Lavalette zauważył ze sporu o zasady wznawiać nie myśli, wie bowiem dobrze, że co do zasad tranzakcya miejsca mieć nie może, chciał tylko rzecz sprowadzić na drogę faktów dokonanych, ażeby rządowi papieskiemu nastręczyć sposobność do wyjścia z sytuacyi niebezpiecznej dla niego samego, a groźnej dla pokoju całego chrześciaństwa, a to z zastrzeżeniem wszelkich praw stolicy świętej. „Cel ten przedewszystkiem (pisze p. Lavalette) Cesarz sobie założył, jak to już Ojcu Ś. i Waszej Eminencyi dałem do poznania; w tym duchu ułożone są pierwsze moje instrukcye, w tym duchu teraz przez rząd cesarski odnowione zostały. Poczem odczytałem kardynałowi depeszę Waszej Excelencyi.“

„Znajduję w tej depeszy“ powiedział kardynał Antonelli, „wyraz tej przychylności, którą nam rząd cesarski zawsze okazywał. Wszelako twierdzenie jakoby między Ojcem Ś. a Włochami panowała niezgoda nie jest dokładne. Jeżeli Ojciec Ś. zerwał z gabinetem turyńskim, to natomiast w najlepszych jest stosunkach z Włochami. Sam Włoch i pierwszy Włoch, boleje on bolem Włochów i świadkiem jest cierpień, przez które kościół włoski przechodzi.“

„Co zaś dotycze porozumienia się z rozbójnikami, to do tego nigdy się nie nakłonimy. Tak Papież przed wstąpieniem na tron, jak i kardynałowie przed nominacyą swą złożyli przysięgę, nie odstępywania najmniejszej części państwa kościelnego. Ojciec Ś. nigdy nie zrobi podobną koncesyę, konklawe także nie ma do tego prawa, i nowy Papież mieć go nie będzie, ani mieć go będą następcy jego od wieku do wieku.“

„Spokojny zresztą ton kardynała sekretarza stanu „pisze dalej p. Lavalette“ oznaką był stałego i niezmiennego postanowienia co do rzeczy, nad którą w żadne nie chciał wchodzić dyskusye. Dodałem tylko, że oświadczenie to Jego Eminencyi zmusza mię do zapytania, czyli takowe jako ostateczną odpowiedź stolicy świętej uważać i rządowi cesarskiemu zakomunikować mam. Po krótkiem namyśle zdecydował się kardynał Antonelli przedłożyć rzecz tę Ojcu Ś. lubo według jego przekonania był to krok zbyteczny. Kardynał oświadczył, że przewiduje odpowiedź Papieża, wszakże takową nazajutrz pisemnie lub przez którego z prałatów doręczyć mi przyrzekł.“

„Jakoż dziś rano odebrałem bilet, który tu w dosłownem tłumaczeniu załączam. W skutek rozkazu Ojca Świętego kardynał Antonelli oświadczył, iż do tego co wczoraj powiedział nic dodać, ani nic ująć nie może.“

Kończąc zwięźle, Wasza Excelencya zrobiłeś mi zapytanie, które tu dosłownie powtarzam: „Możemyż mieć nadzieję, że Dwór rzymski ze względu na fakta dokonane, przystanie na zgłębienie kombinacyi, któraby Papieżowi konieczne i stałe warunki godności, bezpieczeństwa i niepodległości do wykonania władzy Jego gwarantowała?“

„Z głębokiem żalem odpowiedzieć na to zapytanie muszę, że „Nie“ i zapoznałbym obowiązki moje gdybym Waszą Excelencyę łudził nadzieją, której wcale nie mam.“

Niemce.

Berlin. 30. stycznia. (Izby pruskie.) Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych złożyła i niemiecka partya postępowa i frakcya Grabowa wnioski względem sprawy kaselskiej. Pan Virchow zaleca w imieniu postępowych izbie wezwać rząd pruski:

„ażeby — trzymając się stanowiska, jakie zajął w sprawie heskiej, i zgodnie z przedłożonemi na sejmie związkowym z 4. lipca 1861 wnioskami rządu badeńskiego — użył całego wpływu swego ku przywróceniu konstytucyjnych stosunków prawnych w elektoracie heskim, żądając niezwłocznego zwołania reprezentacyi ludu heskiego na podstawie konstytucyi z roku 1831, objaśnień dodanych w r. 1848 i 1849 i ustawy wyborczej z roku 1849.“

Zaś drugi wniosek deputowanych Bürgersa i Saengera z podpisami 60 członków z frakcyi Grabowa opiewa:

„Izba deputowanych raczy uchwalić jako sprawę naglącą: ażeby rząd królewski wpływał spiesznie i usilnie na przywrócenie konstytucyjnych stosunków prawnych w Elektoracie heskim.“

Obadwa wnioski oddane zostały osobnej komisyi złożonej z 14 członków.

— Komisya izby panów ukończyła już obrady nad projektem ustawy względem rozszerzenia obowiązku służby w rezerwie, i oświadczyła się za niezmiennem jego przyjęciem.

Jak donosi *Neue Pr. Ztg.*, postanowili członkowie izby panów ze względu na ważne i naglące stosunki teraźniejsze, zostawać przez cały ciąg sesyi tegorocznej w jak największej liczbie na miejscu.

Rosya.

Petersburg, 24go stycznia. (Komisya finlandzka.) W Finlandyi miała 30go b. m. zebrać się komisya, powołana tymczasowo do przygotowania potrzebnych rozporządzeń dla przyszłej reprezentacyi stanów.

(Komisya rabinów.) W ministeryum spraw wewnętrznych obraduje od kilku miesięcy komisya rabinów, złożona z wyboru gmin swoich dla załatwienia rozmaitych spraw wyznania i administracyi gmin żydowskich.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Guzkowski Kaj., z Nowego miasta — Pieńczakowski Józef, z Wybranówki. — Ks. Lubomirski Jerzy, z Wojnicza. — Borowski Mat. z Hurki.

Hotel europejski: Jędrzejewicz Max., z Śniatyna. — Wiśniowski Jan, z Ciemierzyniec. — Ośmiałowski Szymon, z Janczyna.

Hotel angielski: Zielonka Antoni, z Sieloszowic. — Hr. Przezdziecki Karol, z Rosyi. — Bielski Sew., z Lipnik.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. lutego.

PP. Marmorosz Józef, do Karowa. — Hubicki Karol, do Ożydowa. — Kriegshaber Antoni, do Iwaczowa. — Thornicki Julian, do Cucułowa. — Zbrożek Kaz., do Wierbiąża. — Ks. Lubomirski Józef, do Wiednia. — Kęplicz Marceli, do Artasowa. — Hlebowiecki Emilian, do Podszumlaniec. — Głowacki Fort., do Skomoroch.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. i 2. lutego 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	321.00	+ 0.8	93.6	południowy	sł.	śnieg
2 god. po poł.	320.34	+ 1 2	69.4	połud.-zach.	„	„
10.god. wiecz.	321.10	0.0	92.7	zachodni	„	pochmurno
Wysokość śniegu 3 ''.						
7. god. zrana	322.60	0.0	91 4	zachodni	mier.	śnieg
2. god. po poł.	324.30	— 2.4	90.2	„	„	pochmurno
10.god. wiecz.	327 10	— 1.0	93.7	„	„	śnieg
Wysokość śniegu 9 ''.						

Kurs lwowski.

Dnia 3 lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	48	6	55
Dukat cesarski	„ „	6	50	6	56
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	28	11	38
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	15	2	18
Talar pruski	„ „	2	7	2	9
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	78	77	79	33
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	82	72	83	38
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	192	—	194	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	67	68	68	31
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	82	35	83	10

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 3. lutego.	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	79	—	79	50	—	35 5/9
Dawne „ „ 100 „ „	82	95	83	47	—	37 1/3

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 3. lutego,

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 83.05. Metaliki po 5% za 100 zł. 68 55; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 794.—; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 191.40; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 139.25. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.57, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 138 50.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	64 40	64.60
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	83 —	83.10
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	83 30	83.40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	— .—
Metaliki po 5%	68.65	68 75
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	68 75	68 85
dtto. „ 4½% . . .	60 50	61.—
dtto. „ 4%	54.—	54 25
dtto. „ 3%	40 —	40 50
dtto. „ 2½%	35 —	37.—
dtto. „ 1%	13 75	14 —
Przez. do wylos. z r. 1839	136.—	136.50
„ 1854	90 75	91.—
„ 1860	87.50	87 60
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł . .	92 60	93.50
Renty Como po 42 lir. aus.	16.50	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ 4½%	58 50	59 —
„ 4%	52 50	53.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	46.—	47.—
„ 3%	— .—	46.—
„ 2½%	44 —	44.50
„ 2¼%	— —	39.—
„ 2%	34.50	35.—
„ 1¾%	— .—	30.50
dtto. z procent za granicą . „ 5%	67.—	68 —
„ 4½%	58 50	59.—
„ 4%	52 50	53.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi .	88 —	89.—
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87.50
Czech	89.—	89 50
Morawii	89.50	90.—
Szlaska	87.—	87.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87.50	88.50
Węgier	69 75	70 50
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii . . .	72.—	73.—
Galicyi	68.—	68 25
Siedmiogr. i Bukow.	66 75	67 50
Lom. wen. poż. z r. 1856	— .—	— —
Wen. pożyczka z r. 1859	96 50	97 —
po 5%	67.—	68.—
Dlug Tyrolu „ 4%	52.50	53.—
„ 3½%	46.—	47.—
Dług Salcburga „ 3%	38.—	38.50
„ 2½%	32.—	32.50
Dług Krainy „ 2%	25.—	25.50
„ 1¾%	21.50	22.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł. . .	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł. . . .	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	783 —	785 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	191 20	191 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	620 —	632 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2166. —	2168.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	277. —	277.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	155 50	156 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	127 80	128.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	268.—	268.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 160 zł. (80%)	194 —	194.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	23.—	25.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	73.—	75.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	160.—	165.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	153.—	155.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	433.—	435.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	224.—	228.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	400.—	402.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	400.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	195.—	200 —

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 50	103 —
10 „ 5%	97 —	97 50
przeznacz. do los. po 5%	89 25	89 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5% .	84.90	85.—
Gal. Tow. kred. po 4% . .	78.—	78.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 50	97.—
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	101.65	101.75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	147.—	147.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	96.50	97 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	137.25	137.75
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	80.50	81.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Lloyda za 100 zł. . . .	90.—	92.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	125 20	125 40
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99 50	100 —
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	126.50	127.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.—	37 50
Esterhazego po 40 zł. m. k	100 —	100 50
Salma „ 40 „ „	37.50	38 —
Palffego „ 40 „ „	39.—	39.50
Clarego „ 40 „ „	36 75	37. —
St. Genois „ 40 „ „	37.25	37 75
Windischgrätza 20 zł. „	21.25	21.75
Waldsteina 20 „ „	24 50	25.—
Keglevicha 10 „ „	16 50	17.—

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	118 —
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	118 —	118.—
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	— —	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	118 25	118 25
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	104.—	104.25
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	139.—	139 —
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	54.90	54 90
Paryż za 100 fr.	55.—	55.10
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men. . . .	6.55	6.56
dtto. pełnej wagi . .	6 54½	6.55
Korona	19.05	19.10
20frankówka	11 08	11.09
Rosyjski impery. . . .	11.32	11.35
Talar związkowy . . .	2.07	2.07½
Srebro	138 25	138 35
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

PRZEGLĄD MIESIĘCZNY
stanu galicyjskiej kasy oszczędności

z dniem 31. stycznia 1862.

Stan czynny.

Gotowizna . . . . złr. 53.042 kr. 22 den. —

Papiery publiczne:
a) nieulegające kursowi i płatne za okazaniem . . . . . . „ 99 „ 47 „ —
b) „ „ z terminem najdłuższym sześciu miesięcy . . . . . „ 458.935 „ — „ —
c) sprzedajne po kursie . . . . „ 279.136 „ 69 „ —

Zastawy: kwoty udzielone na papiery i monety z terminem najdłuższym dni 90 . . . . „ 229.485 „ 50 „ —

Weksle: których termina nie nadeszły „ „ „ „ . . . . „ 96.300 „ — „ —

Pożyczki hypot.:
a) ziemskie . . . . „ 1,865.748 „ 77 „ —
b) miejskie . . . . „ 875.664 „ 18 „ —

Rachunek różnych osób: drobne należytości i niedobory . . . . złr. 330 kr. 64 d. —

Stan bierny.

Wkładki na książeczki: było z końcem zeszłego miesiąca . . . . . złr. 3,532.409 kr. 36 d. —
w m. b. włożyło 904 stron . złr. 109 638 kr. 3 — d.
„ „ „ wypłacono 1162 stron. „ 114.003 „ 78 — „
Przewyżka zwróceń . . . . złr. 4 365 kr. 75 „ — . . . złr. 3,528.043 „ 61 „ —

Zakłady publiczne na rachunkach ciągłych mają . . . . 40.551 „ 49 „ —

Ogóły . . . . złr. 3,878.411 kr. 73 d. — złr. 3,568.925 kr. 74 den. —

Odjąwszy sumę mniejszą od większej . . . . „ 3,568.925 „ 74 „ —

Przewyżka surowa stanu czynnego, stanowiąca fundusz do rozliczenia się w końcu roku ze stronami z należnych im prowizyi . . . . „ 309.485 „ 99 „ —

Lwów, dnia 31. stycznia 1862.

Od Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

Laskowski. S. Krawczykiewicz.

KRONIKA.

Piętnasta lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1862.

PP. Wolf Berliner 50 c., A. H. Popiel 50 c., S. Blaustein 20 c., K. Menkes 20 c., J. Menkes 50 c., Jan Hönl 1 zł., bracia Klein 5 zł., Kazimierz Stadnicki, c k. radca Namiestnictwa 2 zł., Jan Syrotiuk 50 c., Józef Wincenty Behm 1 zł., Antonina Motal 20 c., A. Krajewska 1 zł., T. Kulczycki 50 c., Schrammel 30 c., Misiński 20 c., Tjuka 50 c, T. W. 20 c., A. Hnatkowska 35 c., Jakób Dumma 40 c., Nothmann 50 c., Göttlich 20 c., Dr. Alexander Sękowski 2 zł., Stanisław Sobieski prof. 1 zł., Albrecht 1 zł., G. Schapira 1 zł., Piasecki 20 c., Starkel 50 c., Wajda 1 zł., Jan Niedzielski 20 c., Pilgner 1 zł., Południewski 1 zł., J Daubner 30 c., Domicela Preuss 10 c., Alex. Władzimirski 10 c., Andrzej Kohlhep 1 zł., M. Koszatkowska 1 zł., Bazyli Charinowicz, par. gr. kat. 1 zł. 20 c., Karolina Brauneis 50 c., Józef Zastyrzec 30 c., Jego Exc. ks. metrop. bar. Jachimowicz 10 zł., Kuziemski 1 zł. Kulczycki 1 zł, N. Jżak 1 zł., T. Semenowicz 10 c., Kassaraba 30 c., L. Kosel 20 c, S. Peczenik 20 c., Hauff 30 c., hrab. Mniszek 5 zł., August Grochowski 1 zł., Karol Müller 50 c., Madurowicz Walenty 5 zł., Goldbaum Wiktor 1 zł., Franciszek Füller 50 c., Tomasz Silkiewicz 40 c., J. W. 40 c., Andrzej Lunda 1 zł., klasztor OO. Bernardynów 4 zł., ks. Gurski 1 zł.; razem 63 zł. 5 c.; do tego lista 14ta 957 zł. 47 c., Summa 1020 zł. 52 c.

Szesnasta lista składek z wykupna kart uwalniających od powinszowań Nowego Roku 1862.

PP. Wojciech Zygmund 50 c., Karol Pürschel 10 c., Malukny 20 c., Karol Töpfer 1 zł., Lhotzki 1 zł., M. B. Kosel 1 zł., Chamaydes 1 zł., Rachel Czizes 1 zł., Mendel Weinreb 1 zł., Liepe Lieberbauer 1 zł, Szymon Mehles 1 zł., Sokal Hersch 1 zł., Steingrab 1 zł., Rappaport 1 zł., J. Paulewicz 1 zł., Ducheńska 1 zł., L. Czernik 1 zł., Maciej Gołębiowski 2 zł., Jan Guzowski 1 zł., K. Kiselka 1 zł, Piotr Koss 1 zł., Michał Żarski, c. k. radca apel. 5 zł., pomniejsze datki zebrane przez urząd łandwójtowski trzeciej dzielnicy miasta 28 zł. 8 c., Anna Hülter 15 c., Antoni Reiss 1 zł., Jan Götz 1 zł., Jan Haluska 2 zł.. Henryk Gliński porucznik 50 c., August v. Barbaro kapitan 1 zł., konwent XX. Minorytów lwowskich 2 zł., Jan Górski 1 zł., Leontyna Wasilko 10 c., Ludwik Herman 30 c., Franciszek Gostyński 2 zł, Antoni Schreiner 1 zł., Antoni Kohman syn 1 zł., Łukasz Karol Kozakiewicz 1 zł., L. Kloeber 5 zł., Hersch Schönfeld 1 zł., Ignacy Dufek 1 zł. 50 c., J. B. 1 zł., D. Kergel 1 zł., Osterlamm 1 zł., Adolf Stankowski 1 zł., Antoni Dzierzyński 1 zł., A. L. Bach 1 zł, pomniejsze datki zebrane przez urząd łandwójtowski w drugiej dzielnicy miasta 16 zł. 38 c., ks. Leander Poniński 1 zł. 50 c., Wincenta Porińska 50 c, ks. prof. Jakób Głowacki 1 zł.; razem 99 zł. 31 c.; do tego lista 15ta 1020 zł. 52 c. Soma 1119 zł. 83 c.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* Z c. k. galic. drukarni rządowej.